

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 312

гр. С.З., 26.02.2026 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – С.З., I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и шести февруари през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Даниела К. Телбизова-Янчева

Членове: Николай Ил. Уруков
Атанас Д. Атанасов

като разгледа докладваното от Атанас Д. Атанасов Въззивно частно гражданско дело № 20265500500091 по описа за 2026 година

Производството се води по реда на чл.274, ал.1 т.2 от ГПК и чл.248, ал.3, изр.П-ро от Граждански процесуален кодекс /ГПК/ и сл.

Образувано е по въззивна частна жалба на „А.“ ЕООД, ЕИК № *****, със седалище и адрес на управление: гр. В., ул. *****, представлявано от законен представител: Р.Р.Й. - управител, действаща чрез адв. В. Ч.- М., срещу определение № 3555/05.12.2025 г., постановено по гр.д.№ 1761/2024 г. по описа на Районен съд – С.З., с което е отхвърлено искането му за изменяне на решение № 618/26.06.2025 г. в частта за разноските.

Твърди се, че обжалваното определение е неправилно, и се претендира неговата отмяна и присъждането в пълен размер на направените в заповедното производство разноски.

Неправилността на обжалваният съдебен акт се обосновава и посредством доводи за несъответствие на присъденото адвокатско възнаграждение с действителната фактическа и правна сложност на делото и неправилното прилагане от страна на съда като критерий при определяне на възнаграждението на Наредбата за заплащането на правната помощ /НЗПП/, вместо Наредбата за възнагражденията за адвокатска работа НВАР/..

В срока за отговор на частната жалба не е подаден такъв от назначения по реда на чл.47, ал.6 от ГПК особен представител на ответника Д. П. П. – адв. С. Р..

Излагат се доводи, че не е налице твърдяната от частния жалбоподателя злоупотреба с право, а присъденото адвокатско възнаграждение е съобразено с фактическата и правна сложност на делото.

Претендира се потвърждаването на обжалваният съдебен акт.

След обсъждане на становищата на страните и материалите по делото съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Частната жалба е редовна, т.к. отговаря на законовите изисквания за съдържание и приложения, и е допустима, т.к. е подадена от правно-легитимирано лице, срещу подлежащ на инстанционен контрол съдебен акт, в законоустановения срок за обжалване.

Разгледана по същество частната жалба се преценява от съда за основателна по следните съображения:

„А.“ ЕООД е подало срещу Д. П. П. заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК за сумата от 187,76 лв. – главница; 39,12 лв. – неустойка, представляващи неплатено възнаграждение по договор за поръчка и неустойка за забава.

Претендирано е и заплащането на разноските в заповедното производство от 400 лв. – платено адвокатско възнаграждение и 25 лв. – платена държавна такса.

За удостоверяване заплащането на адвокатското възнаграждение е представен договор за правна защита и съдействие, сключен на 03.08.2023 г. между „А.“ ЕООД и адв. В. Ч. – М., с предмет : завеждане на иск / включително заповедно производство/ пред компетентния български съд срещу Д. П. П., и договорено възнаграждение в размер на 400 лв., платимо по банков път.

Представени са доказателства за плащането на договореното адвокатско възнаграждение.

Заповедният съд е издал исканата заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК за претендираните суми, а връчването ѝ на длъжника е станало по реда на чл.47, ал.6 от ГПК.

След дадени от съда указания „А.“ ЕООД е предявило установителен иск за вземането си по заповедта за изпълнение.

В исковото производство дружеството отново е било представлявано от адв. В. Ч. - М. въз основа на упълномощаването от 03.08.2023 г. от заповедното производство.

Към исковата молба е представен и същият договор за правна защита и съдействие от 03.08.2023 г.

С решението си съдът е уважил иска за вземането за главница до размера на 182,64 лв., а го е отхвърлил за разликата до размера от 187,76 лв., както и за вземането за неустойка от 39,12 лв.

С решението си е присъдил в полза на ищеца разноски в исковото производство в размер от 343,74 лв. и разноски в заповедното производство в размер на 165,03 лв.

Във връзка с претенциите за разноски за адвокатски възнаграждения е приел, че за исковото производство такива не следва да бъдат присъждани, т.к. не са направени различни разноски от заплатеното възнаграждение за заповедното производство в размер на 400 лв.

За заповедното производство е приел като подлежащи на присъждане съобразно уважената и отхвърлена част от иска разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 180 лв., след уважаване на възражение на насрещната страна за прекомерност на заплатеното от ищцовото дружество възнаграждение.

С обжалваното определение първоинстанционният съд е оставил без уважение искането на „А.“ ЕООД за изменение на решението в частта за разноските чрез присъждането на платеното адвокатско възнаграждение в пълен размер.

Въззивният съд намира, че възражението на особения представител на ответника за прекомерност на заплатеното от ищеца адвокатско възнаграждение е неоснователно.

От съдържанието на договора за правна защита и съдействие е видно, че възнаграждение в 400 лв. е било договорено и платено за завеждане на иск /включително заповедно производство/ срещу Д. П. П., т.е. това възнаграждение общо се отнася за заповедното и за исковото производство.

В подкрепа на този извод е обстоятелството, че при предявяване на иска като приложение към исковата молба е бил представен сключеният на 03.08.2023 г. между „А.“ ЕООД и адв. В. Ч. – М. договор за правна защита и съдействие.

Първоинстанционният съд е установил този факт, на при преценка за прекомерността на адвокатското възнаграждение е съпоставял размера от 400 лв. единствено с фактическата и правна сложност на делото в заповедното производство и така го е намерил за прекомерно.

Въззивният съд счита, че заплатено възнаграждение в размер на 400 лв. не е прекомерно с оглед извършените от адв. В. Ч. - М. действия в заповедното и исковото производство, отчитайки фактическата и правна сложност на двете отделни дела, цената на исковете, наличието на обективно съединяване.

Ето защо счита, че като разноски за платено адвокатско възнаграждение от ищеца следва да бъде присъдена сумата от 322 лв., равняваща се на съразмерната на уважената част от иска част от платеното от „А.“ ЕООД адвокатско възнаграждение в размер на 400 лв.

Тази сума следва да се присъди като разноски за адвокатско възнаграждение общо за заповедното и исковото производство, и след като се приспадне присъдената от първоинстанционния съд сума в размер на 144,90 лв., следва да се присъди допълнително сума в размер на 177,10 лв.

В съответствие с разпоредбите на чл.11, ал.1 и ал.2, чл.12 и чл.13 от

Закона за въвеждане на еврото в Р.Б. сумата следва да превалутира и закръгли на 90,55 евро /деветдесет евро и петдесет и пет евроцента/.

По изложените съображения съдът намира, че обжалваното определение следва да бъде отменено и вместо него да бъде постановено изменение на решението в частта за разноските за адвокатско възнаграждение като вместо сумата от 144,90 лв., представляваща разноски за адвокатско възнаграждение по съразмерност на уважената част от иска единствено за заповедното производство, бъде присъдена допълнително сума в размер на 90,55 евро /деветдесет евро и петдесет и пет евроцента/.

Относно разноските в настоящото производство:

При този изход на делото ответникът по частната жалба следва да заплати на „А.“ ЕООД сумата от 15 лв. – разноски за платена държавна такса.

В съответствие с разпоредбите на чл.11, ал.1 и ал.2, чл.12 и чл.13 от Закона за въвеждане на еврото в Р.Б. сумата следва да превалутира и закръгли на 7,67 евро /седем евро и шестдесет и седем евроцента/.

Относно обжалваемостта на настоящият съдебен акт:

На основание чл.274, ал.4 от ГПК определението не подлежи на касационно обжалване, т.к. съдебният акт, чието изменение в частта за разноските се претендира, не попада в обхвата на касационния контрол с оглед цената на предявените иски.

По изложените съображения и на основание чл.278, ал.4 от ГПК и чл.271, ал.1 пр.2-ро от ГПК Окръжен съд – С.З.

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 3555/05.12.2025 г., постановено по гр.д.№ 1761/2024 г. по описа на Районен съд – С.З., вместо което **ПОСТАНОВЯВА:**

ИЗМЕНЯ решение № 618/26.06.2025 г. по гр.д.№ 1761/2024 г. по описа на Районен съд – С.З. в частта за разноските като **ОСЪЖДА** Д. П. П., ЕГН – *****, с адрес: гр. С.З., ул. ***** да заплати на „А.“ ЕООД, ЕИК № *****, със седалище и адрес на управление: гр. В., ул. *****, представлявано от законен представител: Р.Р.Й. - управител, като разноски за платено адвокатско възнаграждение по съразмерност на уважената част от иска за заповедното и исковото производства още в размер на 90,55 евро /деветдесет евро и петдесет и пет евроцента/.

ОСЪЖДА Д. П. П., ЕГН – *****, с адрес: гр. С.З., ул. ***** да заплати на „А.“ ЕООД, ЕИК № *****, със седалище и адрес на управление: гр. В., ул. *****, представлявано от законен представител: Р.Р.Й. -

управител, сумата от 7,67 евро /седем евро и шестдесет и седем евроцента/ -
разноски в настоящото производство.

Определението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____